

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

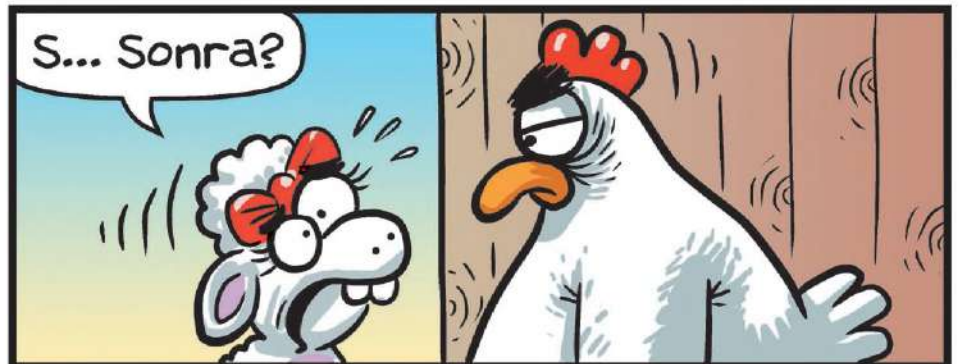
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

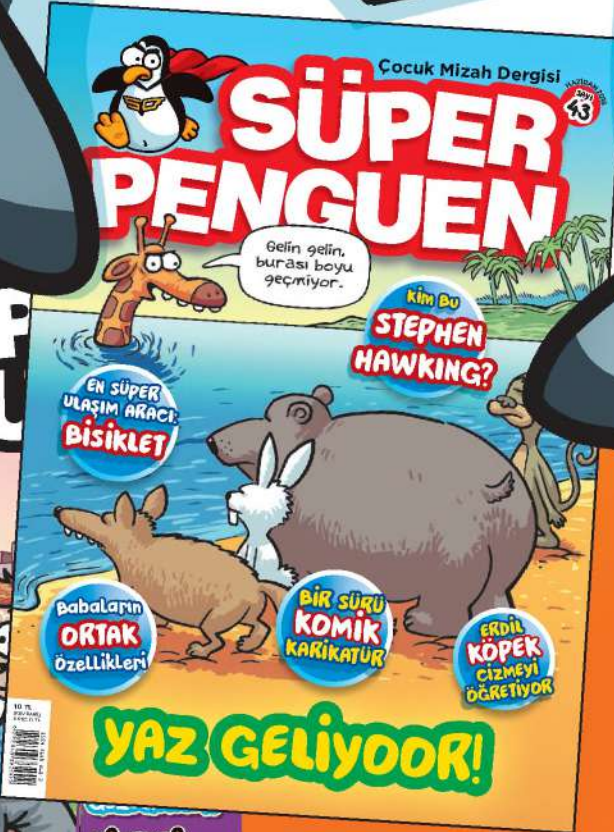
ÖZEL 19

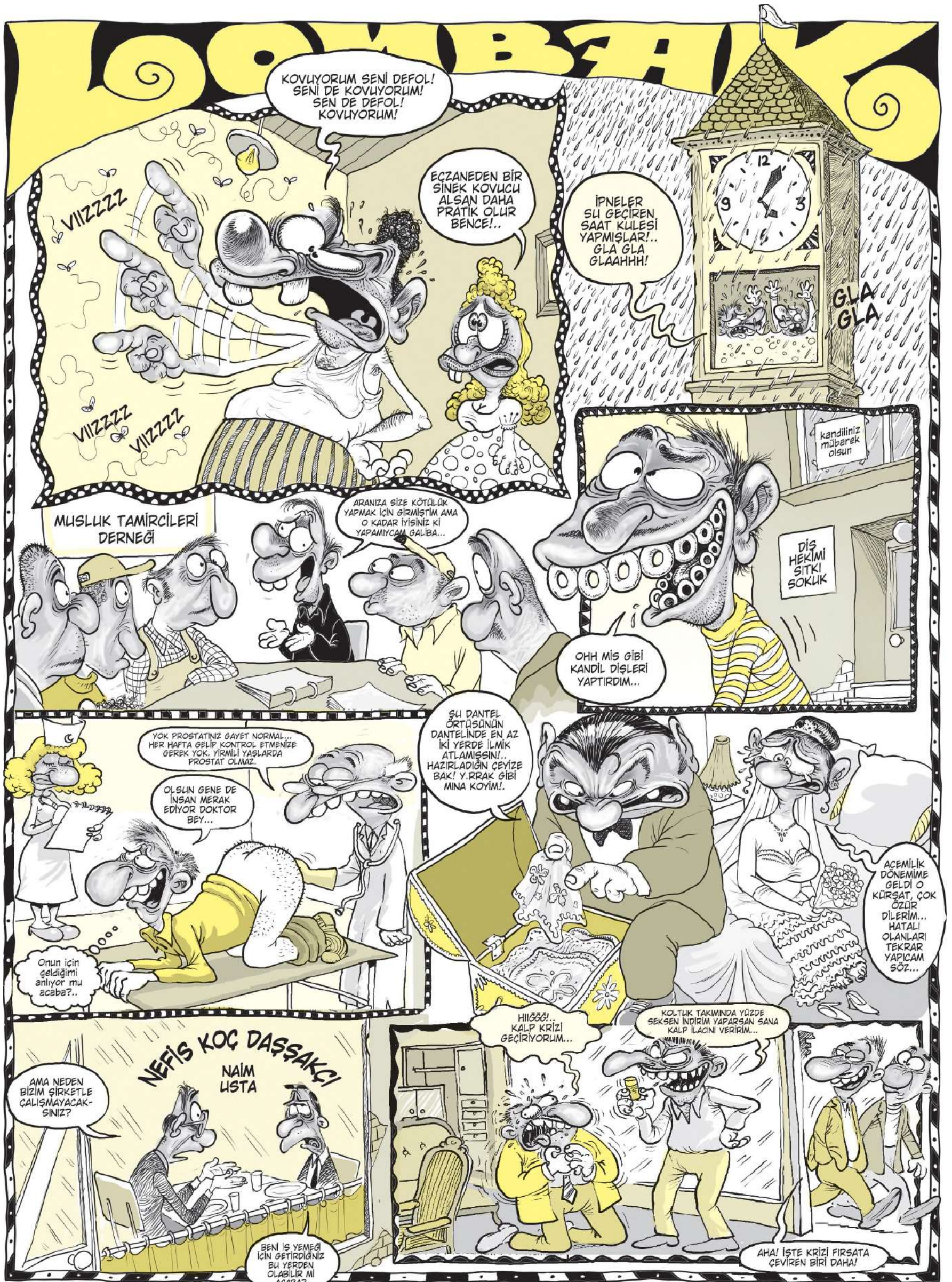

SÜPER PENGUEN'in
KAÇIRDIĞIN
SAYILARINA
ULAŞMAK İSTERSEN
superpenguen.shop

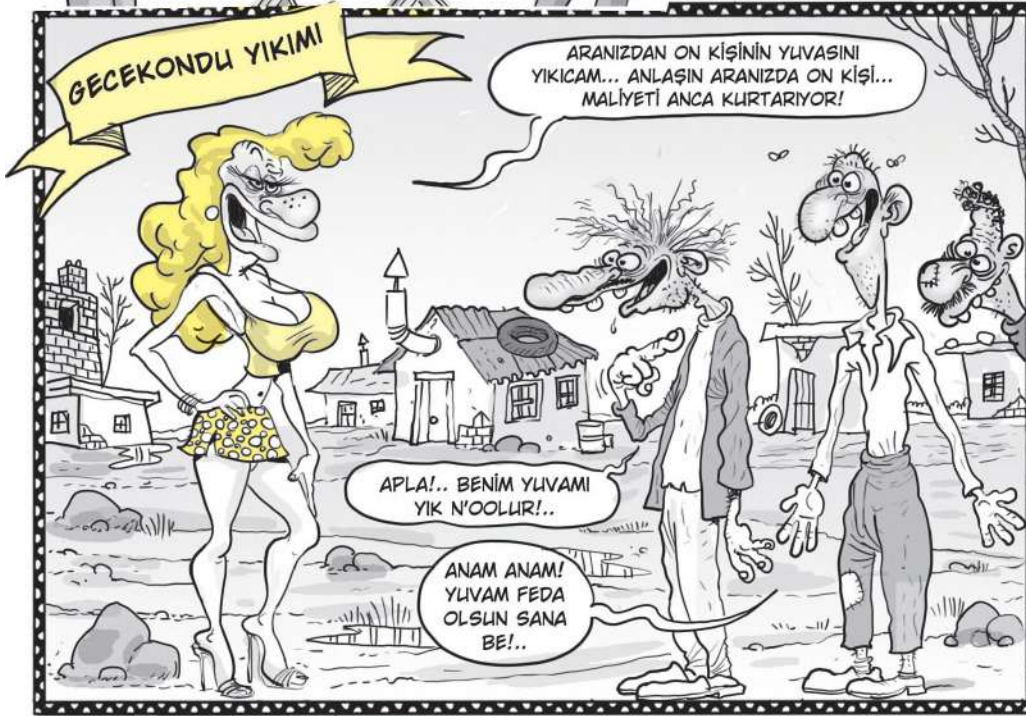

LOMBAK

SOLMAZ ve BARUTERO

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

ZÜRAFALARLA BULUT YİYORUM

■ Sabahlayarak yaşayanlar olarak, ortak ve anlamlı bir olayımız olsaydı; şuraya yazıyorum: Dünyaya diz çöktürüldük. (-Diz çöktürmek şart mı?) Bizden başka herkes uyurken, bir 'sabahlayarak yaşayanlar ülkesi' kurardık.

■ Çayın mavi alevini sen yakardın, tütünü ben sarardım. **Turgut Uyar**, **Geyikli Gece**'yi okurdu, **Attilâ İlhan**, **Doktor Şandu'nun Esrarı**'nı. Aniden bir şeyler yapma isteğimiz, nisan yağmuru gibi bastırırdı.

■ Bakarsın, -her birimiz için- masaya birer duble rakı koyardı babalarımız tak diye; birer **Bukowski** kesilip "İçin ulan!" diye kıskırtırlardı. O vakit gülerек çayları elden bırakırdık. Mutfağa, en iyi bildiğimiz mezeyi yapmaya koşardık.

■ Peyniri sen keserdin, yeşil papaz eriği ben yıkardım. **Müzeyyen**, şarkılar söylerdi. **Nilgün Marmara**, yolumuza kuş koyardı. Kandilleri elbet biri yakardı. **Stravinsky**'nin **Bahar Ayini** olurduk. (-Piyano tutuklanmazdı.)

■ Kulağının arkasına bir dal **begonvil** ilişirdi; bir diğerimiz, **klarnet** üflemeye koyulurdu, öbürümüz, bir **meddah** hikâyesine gülmeye başlardı. Neyine âşık **neyzen** gibi, gecemize âşık olurduk.

■ Keyiften **Alkiabiades** gibi yayıldığımızda sedirlere, "Bugün neyi övelim?" diye soranlarımız olurdu. Vapurun düdüğü, tavla zarının tıkırtısını, taş plağın cızırtısını... Sevmeye değer şeyleri bulamazsak, onlar bizi mutlaka bulurdu.

■ Biri konuşurken 'konuşma sırası bana gelince ne söylerim' diye düşünmek yerine, karşımızdakini hakikaten anlamak istediğimiz için sadece dinlemeye koyulurduk. İşte o zaman daha çok severdik halhale şıkırtısını, raks edenin kalçasını, Bektaşî'nin fıkrasını...

■ Yaşam tarzını ve egosunu dayatmadan birbirini dinlemek isteyen insanlar mümkün olunca, **beklentisi olmadan özür dileyenlerimiz** de olurdu, özür beklemeden affedenlerimiz de.

■ Müşterek sessizlik anlarımız, birbirimize karşı tükenmişliğimizin işaretine değil de, bir tür anlaşma hâlimizin en sade biçimine dönüşürdü. Kadehlerimizi, 'sabahlayarak yaşayan insanlar arasındaki görünmez bağlar'a kaldırırdık.

■ Evimizin balkonu **Ege** olurdu, yatak odamız **Akdeniz**; terasımız ve mutfağımızsa bulutlar üstünde bir **Pokut**. (-Zürafalarla bulut yemek, böylece mümkün olurdu.) Konuşmaktan sarhoş olup güzellikten aklımızı yitirdik.

■ Karlı havalarda peribacalarımızdan içeri **Sabahattin Ali** kitapları bırakanlarımız da olunca, kitapları yangından kurtarıp şömine başında ne de güzel film olurduk.

■ Bir ülke kurardık ki **hayal edebilen, hevedan uzak ama hevesini yitirmemiş**. Bir halk ki birbirini boğazlamayan ve kalem tutmayı yeni öğrenmiş temiz yüzlü çocuklar gibi sarılmaya aç. Yeşile **hain** değil, hayvana **zalim** değil. Ada insanların denize duyduğu aşk gibi **insanlığa tutulmuş**.

■ Merhametsiz bencilliğinden kurtulmuş bir ülke olunca, yazılı olmalarına gerek duymaksızın sahip çıktığımız vicdani değerlerimiz bize yeterdi. **Bisiklet ziliyle sokağı çınlatan** çocukların hevesi, hepimize sirayet edebilirdi.

■ Sabahlayarak yaşayanlar olarak sessiz bir dayanışmayla örgütlenebilmiş olsaydık eğer; **bu dünyayı 'sabahlayarak yaşayanlar ülkesi'nin çocukları kurtaracak**, diyebilirdik.

■ Eğer halen varsa dünyanın sabaha karşı **hayalleri**, eğer tazeyse gündüzün hayal kırıklıkları, eğer memleket için dertlenirken uykuların halen kaçıyor, **sabahlayarak yaşayanların hayal ettiği ülkeler**, kurulmaya halen müsait demektir. ☺

Doğan

BARİŞ SÖNMEZ

GÜNEY
CEPHESİ
ORDULARINA
MENSUP BİRLİKLER,
AĞIR MUHASARA
ALTINDA KÖŞEYE
SIKIŞMIŞLARDI.

ONBAŞI TEVFK BEY
VE ER MÜNİR, GERİ
ÇEKİLENLERDEN
BOSALAN SİPERLERE
GİRİP SAKLANMAK
MEVZULUNDA
HEMFİKİRDİLER.

BİRBİRLERİNİ ALLAH'A
EMANET EDEREK
AZ İLERİDEKİ
SİPERE DOĞRU
HAREKETLENDİLER.

YAYLIM ATEŞİNİN, RENGİ SOLMUŞ VE YORULMUŞ
VATAN TOPRAĞI ÜZERİNDE BIRAKTIĞI TOZ VE
DUMAN YİĞİNLARİ ARASINDA SLALOM YAPARAK
VARDIKLARI SİPERE ATLADILAR.

ER MÜNİR YARALANDIĞINI
ANCAK SİPERE İNDİĞİNDE
FARK EDEBİLDİ.

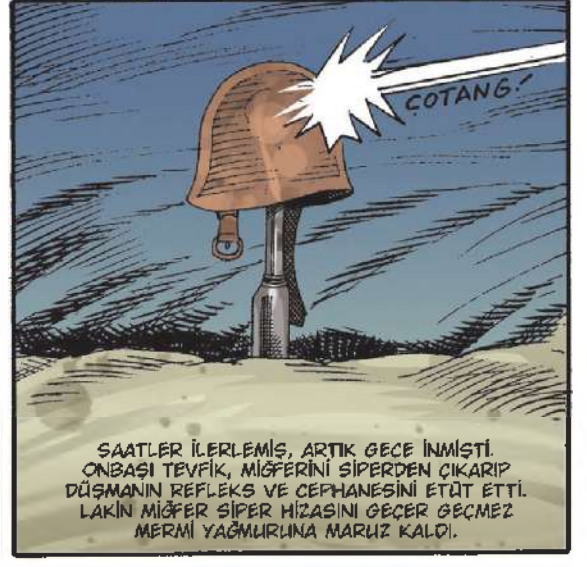
SİPERDE KALDIKLARI SAATLER MÜDDETİNCE
YAYLIM ATEŞİ DURMAK BİLMEDİ. MÜNİR'İN
YARASI DA GİTİDE AĞIRLAŞIYOR, MUTLAK
NÉTİCEYE İŞARET EDİYORDU.

SAKLANDIKLARI
BU ÇUKURDAN
SAĞ ÇIKMAŞI
İHTİMALİ
KALMADIĞINI BİLEN
MÜNİR, CEBİNDEN
ÇIKARDIĞI
CÜZDANINI
ONBAŞIYA
VEREREK; EĞER
HAYATTA KALIRSA,
EMANETİ HANIMINA
VERMESİNİ
RİCA ETTİ.

ONBAŞI TEVFK
GÖZYAŞLARI İÇİNDE,
BU KAHRAMAN GENCİN
RİCASINI EMİR TELAKKI
ETTİĞİNİ SÖYLEDİ. ZİRA
ONUN KİTABINDA HER
ASKERİN RÜTBESİ BİRDİ.
MÜNİR, SON KEZ
GÖZLERİNİ KAPADI.

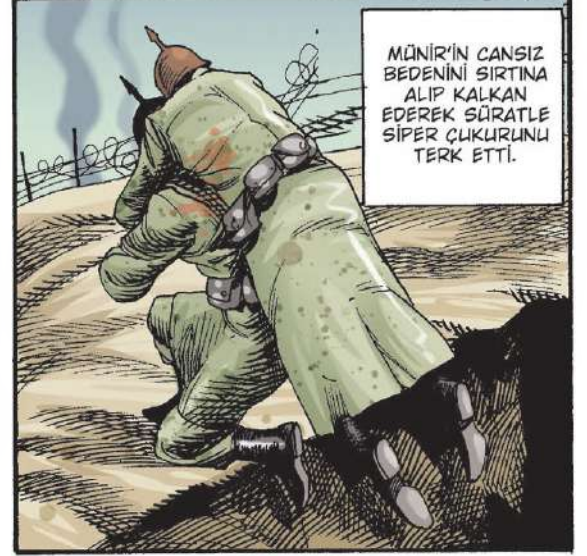
SAATLER İLERLEMİŞ, ARTIK GECE İNMİŞTİ.
ONBAŞI TEVFK, MİĞFERİNİ SİPERDEN ÇIKARIP
DÜŞMANIN REFLEKS VE CEPHANESİNİ ETÜT ETTİ.
LAKİN MİĞFER SİPER HİZASINI GEÇER GEÇMEZ
MERMİ YAĞMURUNA MARUZ KALDI.

SABAHA KARŞI LAĞİM
FARELERİ ZUHHUR
ETMEYE BAŞLADI.

BİR MÜDDET DAHA
BEKLERSE, KENDİSİNİN
DE FARELERE
YEM OLABİLECEĞİNİN
İDRAKIYLA ÖMRÜNCÜ
EN ZOR KARARINI
VERDİ.

MÜNİR'İN CANSIZ
BEDENİNİ SIRTINA
ALIP KALKAN
EDEREK SÜRATLE
SİPER ÇUKURUNU
TERK ETTİ.

ONBAŞI TEVFIK BEY, VAR GÜCÜYLE KOŞUYOR, MERMİLER MÜNİR'İN CANSIZ BEDENİNE SAPLANIYORDU.

NIHAYET KENDİ BİRLİĞİNE VAKİF OLABİLEN YORGUN ONBAŞI, CENAB-I HAKKIN KENDİSİNE BAHSETTİĞİ BU ÖMRÜ SIRTINDAKİ KAHRAMAN ASKERE BORÇLU OLDUĞUNU BİLİYORDU.

AYLAR SONRA SAVAŞ BİTTİĞİNDE BAŞMEBUS, TEVFIK BEY'İ DE BİR MADALYA İLE MUKAFATLANDIRACAKTI.

GENERALLER ONBAŞININ YARALI BİR ASKERİ SIRTINA ALARAK KENDİSİNİ TEHLİKEYE ATTIĞINI ZANNETMİŞ VE BU MADALYAYI MÜNASİP GÖRMÜŞLERDİ. TEVFIK BEY GERÇEĞİ İTİRAF EDEMEMENİN İSTİRAHAT İLE DERHAL TRENE BİNEREK YOLA KOYULDU.

TEK TESELLİSİ, MÜNİR'İN SON ARZUSUNU YERİNE GETİRMEK OLACAKTI.

CEBİNDE BEDBAHT ERİN CÜZDANI İLE BEDBAHT AİLENİN EVİNE VARDI.

MÜNİR'İN DUL EŞİ, ONBAŞIYA KAHVE İKRAM ETTİ. MÜNİR'İ BÜYÜTEN NİNESİ DE BİR KÖŞEDE OTURUYORDU.

MÜNİR'İN HANIMI, RAHMETLİNİN AYAKLARI TUTMAYAN NİNESİNİ NASIL HER GECE SIRTINA ALIP ODASINA ÇIKARDIĞINDAN BAHSETTİ.

TEVFIK BEY AYNI HİZMETİ TEKLİF EDEREK NİNEYİ SANDALYEDEN KALDIRIP SIRTINA ALDI.

BU KÜÇÜK JESTLE, BEDBAHT AİLEYE EVLATLARININ YOKLUĞUNU BİR NEBZE OLSUN UNUTTURABİLECEĞİNİ TAHAYYÜL EDİYORDU.

LAKİN İKİNCİ KATA ÇIKTIKLARINDA, İHTİYAR KADIN YERDEKİ FAREDEN KORKARAK ÇİĞLİK ATMAYA BAŞLADI.

İHTİYAR KADININ ANI REAKSİYONLUYLA DENGESİNİ KAYBEDEN TEVFIK BEY, SIRTINDAKİ YAŞLI KADINLA BİRLİKTE TRABZANLARDAN AŞAĞI YUVARLANDI.

SON NEFESİNİ VERİRKEN MÜNİR'İN CÜZDANINI NİHAYET ESİNE TESLİM ETTİ.

ECNEBİLER 'KARMA' DİYOR.

TEVFIK BEY, TALİHİN BİR CİLVESİ DİYE DÜŞÜNEREK SON KEZ GÖZLERİNİ KAPADI.

BAHADİR CÜNEYT YALÇIN

www.twitter.com/bahadircuneyt

MATİNE SUARE

Profesyonel bir suflör yalnızca iyi sufle yapmalı, profiterölü de profesörlere bıraksın.

Gişe memuru **Naime Coşar** İnanlı'dan: Yağmurlu bir gün, bir seyirci, balkondan bilet almak için *Beyoğlu Ses Tiyatrosu*'ndaki gişeye gelir ve sorar: "Yağmurluk da veriyor musunuz?"

Tiyatrodan gelen **Al Pacino**'nun kariyerinde, kaplanın ne rolü olabilir? 1969'da *Kaplan Kravat Takar mı?* oyunuyla ilk Tony Ödülü verildi. *Serpico* filmiyle 1974'te ilk defa En İyi Erkek Oyuncu Oscar'ına aday oldu ama ödülü *Kaplanı Kurtar*'daki rolüyle **Jack Lemmon** kaptı.

"Oyunculuk mış gibi yapmaktır" der bir Broadway aktörü, "en zor kısmı da düzenli yemek yiyormuş gibi yapmak." **Earl Wilson** • 1961

1955'te Arjantinli **Juan Potomachi** öldü. Vasiyetinde şehrindeki tiyatroya 200 bin peso miras bıraktı. Tek şartı *Hamlet* oynanınca kendi kafatasının kullanılmasıydı. Gene vasiyet gereği, **André Tchaikowsky**'nin kafatası *Royal Shakespeare Company*'de 2008'den beri rol alıyor.

Judi Dench, 1976'da Young Vic Tiyatrosu'nda *Macbeth* oynarken tiyatronun kulisinde pencere olmadığı için duvara resmini yapmış. • Oyun yazarı ve aktör **Steve Martin**, resim koleksiyonundaki **Edward Hopper** tablosunu (*Otel Penceresi*), 2006'da 27 milyon dolara satmış.

"Basit insanlarız; 'uykum geldi' diyoruz. Shakespeare kahramanı olsaydık, 'Ah Tanrım, karanlık perdeliyor yine şu yaşlı gözlerimi' derdik." **Murat Zelan**

Bazı tiyatrolarda sahnede yanan üç mum olmasının, tavus kuşu tüyü giymenin, ısıklık çalmanın ve rol arkadaşına şans dilemenin uğursuzluk getirdiğine inanılır. Zaten tavus kuşu tüyü giydiğiniz bir sahnede yanan mumlar da varsa şanstan veya ısıklık çalmaktan başka şeylere ihtiyacınız olur.

"Yesene" dedi. "Rejimdeyim" dedim. "Niye ki, rejisör müsün?" dedi... Hakikaten dedi mi onu?

Foolish Dictionary'nin yazarı **Gideon Wurdz**, yer göstericiyi "tiyatrodan başrol oynayan kişi" olarak tanımlamış. **Adam Phillips** de "Uzun alkış kafa karıştırıcı olur" diyor. Bunlar tam **Buzlar Çözülme**-den oyunundaki Deli Kaymakam'a yakışır beyanatlar.

John Lennon ile **Paul McCartney**'nin kendini Tanrı sanan biri hakkında bitiremedikleri bir oyunları varmış. Her çalışmada önceki gün yazdıklarını bozuyorlarmış. *Yesterday* şarkısının sırrı çözüldü!

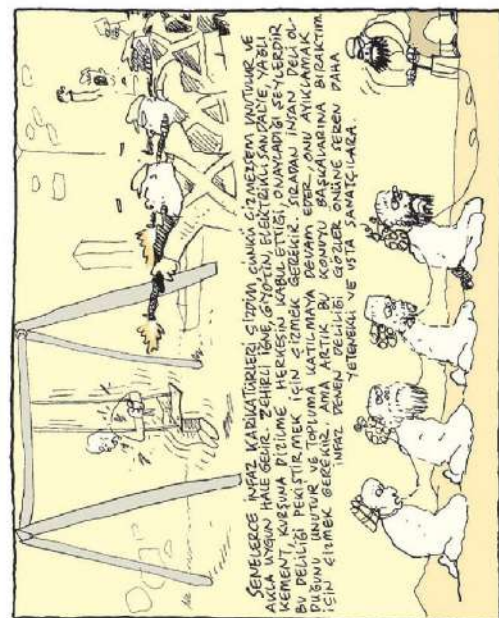
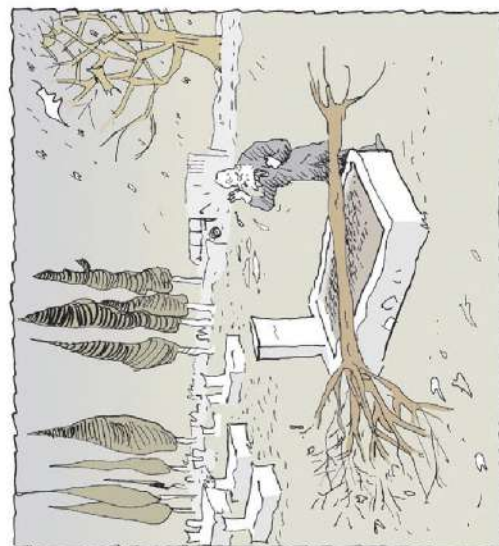
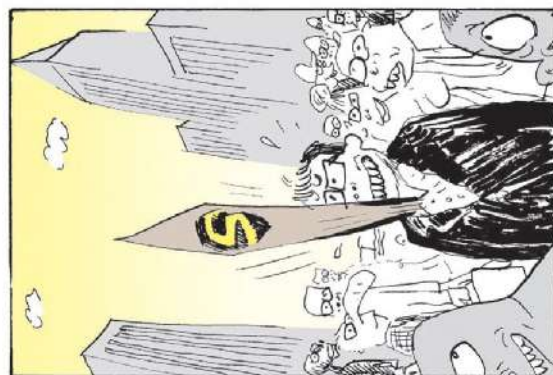
"Hanım gider, sen gidersin / Gündüzleri çaydan çaya / Gece olur, davetlisin / Ya dineye ya baloya / Hey / Lüküs hayat, lüküs hayat / Bak keyfine yan gel de yat." **Nazım Hikmet** • 1933

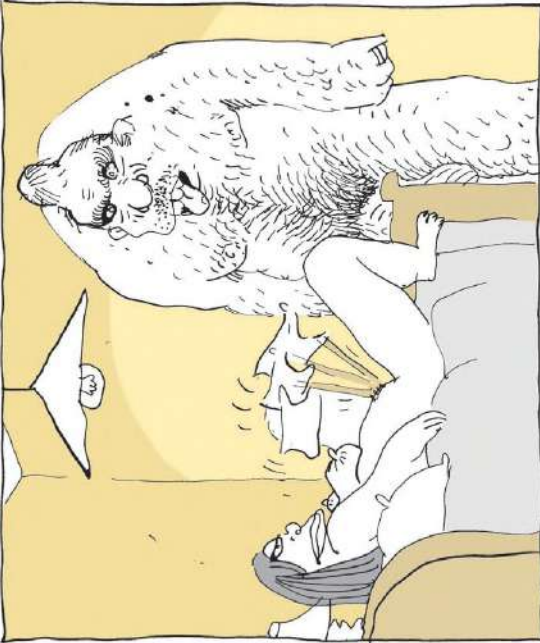
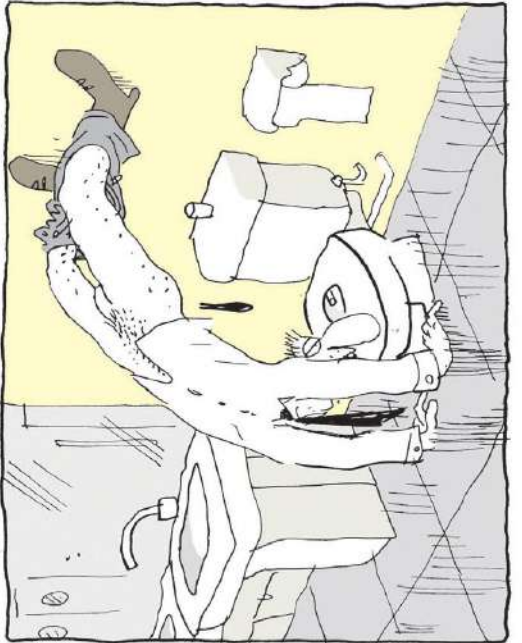
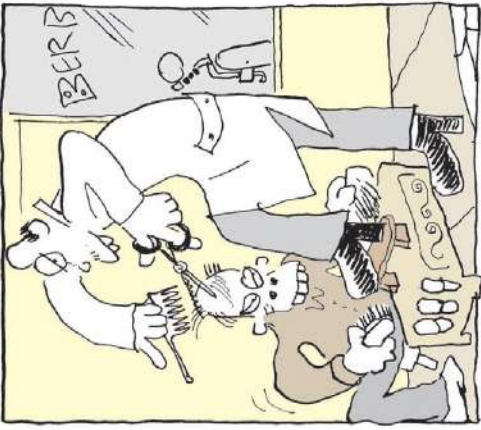
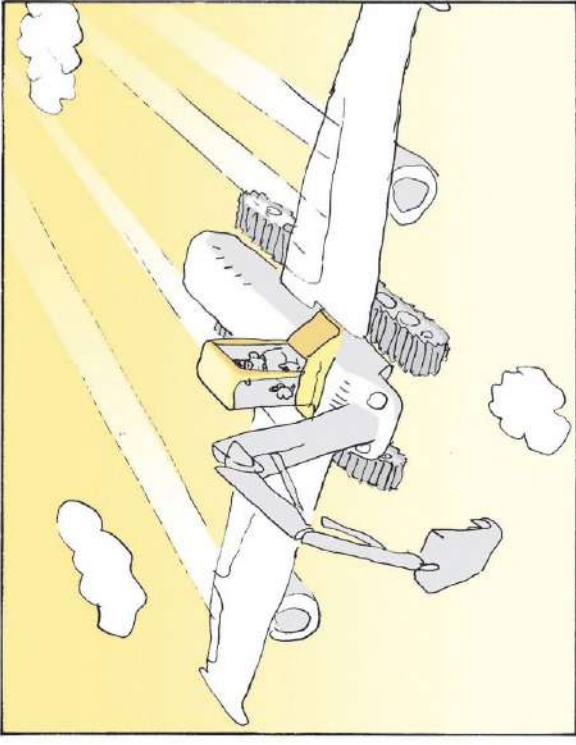
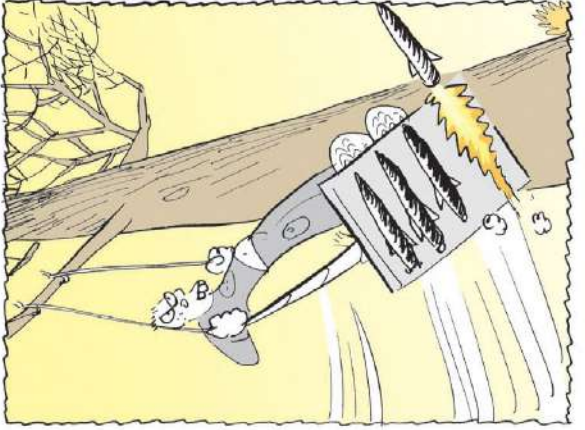
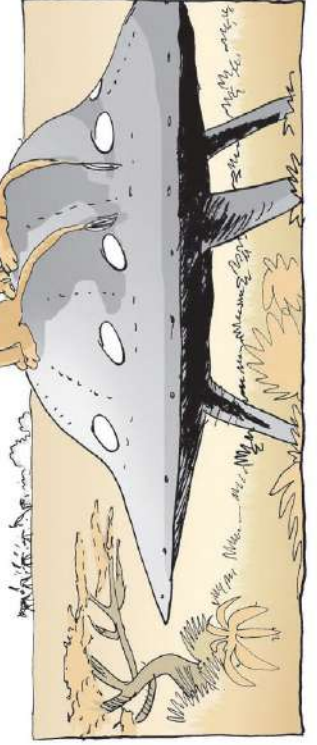
DALKAVUK: "Kralımıza aşığım!" **KORO**: "Evet!" **BAŞTABİP**: "Kral çok hasta." **KORO**: "Vah!" **DALKAVUK**: "Kralımız güçlüdür." **KORO**: "Tabii!" **BAŞTABİP**: "Fakat kral gidici..." **KORO**: "Yoo!" **DALKAVUK**: "O halde, yeni kral ben olabilirim?" **KORO**: "Peki, ücreti konuşalım."

Bu yazının müellifinin öğrenciliği boyunca altı farklı tiyatro oyununda sahneye çıktığını, beşinde rol gereği öldüğünü, ölmediği tek oyunun kendi yazdığı oyun olduğunu biliyor muydunuz? ☺

BOBO

ÖZER AYDOĞAN

GERÇEKLE EFSANENİN
BİRBİRİNE KARIŞTIĞI
DÖNEMLER

BENİ BİR EJDERHA
ARAYIP Bİ HESABA PARA
YATIRMAMI İSTEDİ, NAPICAM
BİLEMEDİM.

EJDERHA
DİLDİR O,
DOLANDIRICIDIR.

BİLEMEYOSUN Kİ...

GÖRÜYORSUNUZ PROFESÖR,
BELGESELİ POLAT ALEMDAR'IN
SESİYLE SESLENDİRİNCE
DENEKLERİN İLGİSİNİ NASIL
DA ÇEKİYOR...

BU NEDENLE
PLÜTON
GEZEĞENLİKTEN
ÇIKARILDI...

PLÜTON'U
İNDİRDİLER,
ACIMADILAR.

KAFASINA
SIKTILAR.

HAYALETLİ EV

ANNEM NE ARA
ISINDI HAYALETE?..

BAK KIZIM, BU EVDE BEKAR ERKEK
VAR, GELİYOSUN GİDİYOSUN DIŞAR-
DAN YANLIŞ ANLAŞILIR, BİZ EN İYİSİ
Bİ NİKAH KIYALIM, LAF SÖZ OLMASIN.

ELİNİ ÖPİYİM.

HAYALET DÜNDEN RAZIYMIŞ.

ANLATTIKLARINIZDAN ÇIKARDIĞIM
SONUÇ ŞU: BABANIZIN
DAVRANIŞLARI PSİKOLOJİK BİR
TRAVMAYA NEDEN OLMUŞ SİZDE.

ŞŞŞ, BENİ KARIŞTIRMA,
ŞUNU ALİYOSUN, BENİ
GÖRMÜYOSUN.

ADAM TRAVMAYI
SATIN ALDI.

BİR BAŞKOMSER NEVZAT MACERASI

KÖREBE

“E hayal kurmak için azıcık mazot lazım.”

İstanbul'a nereden bakmak istersin diye sorsalar, hiç duraksamadan Salacak'tan derim. Çünkü şehrin görkemli silueti en iyi buradan görünür. Hele bir de vakit akşamüstüyse, çöken alacakaranlık, gökyüzünün kalbine çakılan o iğrenç binaların sert çizgilerini silikleştirmeye başlamışsa... Evet, rahmetli Şinasi'nin teknesinde arama yapmak için Salacak sahiline geldiğimde aklımdan bu düşünceler geçiyordu işte. Harem İskeleyi'ne birkaç yüz metre kala yapılmış balıkçı barınağında demirli olması gerekiyordu, 'Kanun Benim' adlı teknenin. Zavallı Naciye Hanım, teknenin adını söylediğinde, başımı sallamıştım. “Keşke, 'Kanun Benim' diyeceğine, bilgileri bizimle paylaşıydın be Şinasi” diye geçirmiştim içimden; şimdi sen hayatta olurdun, biz de belki Oyuncakçı'yı yakalamış olurduk. Öte yandan onu çok da iyi anlıyordum. İşini severek yapan polislerde görülebilecek mesteki bir deformasyondur bu. Balıkçı barınağına bakan Şaban Reis'i, küçük barakasının önünde istavrit kızartırken bulduk. Yaklaşınca kesif bir anason kokusu çarptı burnuma. Ters çevrilmiş meyve sandığının üzerinde, küçük bir tepsinin içinde soğanı bol bir

Şinasi'nin teknesine girdiğimizde gözüme ilk çarpan, aşağıya açılan kapıdaki asma kilidin kırılmış olduğuydu. İçeri girince bizi daha büyük bir sürpriz bekliyordu.

domates salatası, yanında ağzına kadar rakıyla dolu iki çay bardağı, kocaman bir ekmek göze çarpıyordu. Ama ortalıkta canlı namına kimse görünmüyordu. O anda duyduk sesleri. “Bitirmişsin lan şişeyi” diye höykürüyordu biri içeriden. “Utanmadan bir de karşıma geçmiş yalan söylüyorsun.” “Valla ben içmedim Şaban Abi!” Karşılık veren ses daha cılızdı ama isyan yüklüydü. “Akşam sen içtin ya... Evet, abi hepsini sen içtin. Hatırlamıyorsun. Anam avradım olsun diyorum ya! Niye inanmıyorsun?” “Nasıl ben içtim lan! Kiloluk rakıyı tek başıma mı

bitirdim?”

Bu muhabbetin uzamasından değil, işin sille tokat kavgaya dönüşmesinden korktuğumdan daldım barakaya. Biri ufak tefek, öteki iri yarı iki kişi ayakta dikiliyordu. Beni fark edince, derme çatma kapıya döndüler.

“Sen de kimsin ya?” diye tersledi ufak tefek olan. “İnsan bir kapıya vurur.”

Ses tonundan anladım ki, bu çelimsiz olan Şaban Reis'miş, paparayı yiyen de zebellah gibi olanmış. Benden bir açıklama çıkmayınca, üzerime doğru yürüdü.

“Sana diyorum hemşerim. Dingonun ahırını burası, selamsız sabahsız dalıyorsun içeri!”

Benden önce Ali verdi ağzının payını.

“Terbiyesizlik etme lan! Polisiz biz, polis.” Tepeden tırnağa süzdü Şaban'ı. “Ne yapıyorsunuz burada?” Polis lafını duyan yarım porsiyon reis yutkundu. “Öyle desene amirim. Ne bilelim emniyetten olduğunuzu. Piyade'yle muhabbet ediyorduk biz de ayaküzeri.”

Koyun gözlerini yüzümüze dikerek sırttı Piyade.

“He valla amirim, sohbet ediyorduk işte öyle...”

“Buraya sen mi bakıyorsun?” diye sordum ciddi bir tavırla.

Ali'den daha yüksek rütbeli olduğumu sezinlemeye başladığından, anında toparlandı Şaban Reis.

“Evet amirim. Balıkçı arkadaşların tekneleri var burda. Meraklılar filan da bırakıyor teknelerini. Hepsine göz kulak oluyoruz işte.”

“Rakıdan zaman bulup ayık kaldığınızda...” diye lafı sokuşturdu Zeynep. “Niye içiyorsunuz bu kadar?” Pişkin pişkin sırttı reis.

“N'apalım be ablacım?” diyecek oldu.

“Abla değil, komserim” diye uyardı Ali.

Yine de toparlayamadı Şaban.

“Yani ablacım, yani komserim... Yani demem o ki, gün yirmi dört saat, biz buradayız. Ayık kafayla vakit geçmiyor. Deniz bize bakıyor, biz denize... Tamam güzel olmasına güzel de insan gene de bıkıyor be! E hayal kurmak için azıcık mazot lazım. Biz de tütsülüyoruz kafayı...”

Tatlı tatlı güldü Zeynep.

“Ama fazla tütsülemişsiniz anlaşılan bu defa, bitirdiğin şişeyi bile hatırlamıyorsun.”

Çipil gözlerini açtı kapadı, mahcup olmuş gibi boynunu büktü.

“Oluyor işte bazen...” İri yarı arkadaşına baktı.

“Gerçi hâlâ şüphedeyim ya, o şişeyi tek başıma bitirdiğimden.” Bir dirsek attı Piyade'ye. “Sahi ben mi içtim lan hepsini?”

“Ah” diye iki büküm oldu Piyade. “Valla sen içtin Şaban Abi.”

Baktım tepişme uzayıp gidecek, “Tamam, tamam, kesin şunu!” diye girdim araya. “Şinasi'nin teknesi buradaymış? Tekneyi görmemiz lazım.”

Önce kafası basmadı.

“Ne teknesi amirim?”

“Şinasi'nin teknesi diyorum, duymuyor musun evladım?”

Birden düştü jeton.

“Ha Şinasi Amirim teknesi!”

“Evet, adı da 'Kanun Benim'miş galiba.”

Saçları seyrekleşmiş, küçük başını sallayarak gülümsedi.

“Öyle, öyle, adı da bir tuhaf. Evet, tekne burada, ilerde, burnun sağında bağlı.

Elimle dışarısını gösterdim.

"Tamam o zaman, hadi gidip bakalım."

Sarısı bol ela gözlerinden bir endişe bulutu geçti.

"Şinasi Amirim nerde?"

Bana kalsa söylemeyecektim ama Ali damdan düşer gibi açıkladı.

"Öldü. Dün akşam evinde öldürülmüş."

Böyle durumlara alışkın bir adam gibi duruyordu ama kötü haberi duyunca yıkılmıştı.

"Nasıl ya!" diye söylendi. "Daha dün buradaydı. Öldü mü yani Şinasi Amirim?"

Onun tepkileriyle uğraşacak halimiz yoktu.

"Ne yapıyordu dün burada?" diye sordum kendine gelmesi için.

"Balık mı tutacaktı?"

Ardı ardına iki kere yutkunduktan sonra cevaplayabildi.

"Şey, yani her zamanki gibi... Teknesine gelmişti. Hatta kefal yakalamıştım oltayla. Ondan ikram ettim, ekmek arasında. Rakı da verdim ama içmedi." Ağlıyormuş gibi burnunu çekti. "Vay be, demek öldü Şinasi Amirim!" İri yarı arkadaşına çevirdi bakışlarını.

"Duydun mu lan Piyade, gitmiş dağ gibi adam." Sonra gözlerini merakla bana dikti. "Kim, hangi şerefsiz yapmış amirim?"

Sorusuna soruyla karşılık verdim:

"Sık gelir miydi buraya?"

"Haftada en az üç gün uğrardı."

"Denize mi açılırdı?"

Başını salladı.

"Yok, denize açılmazdı. Yani seyrek açılırdı. Zaten kimse de olmazdı yanında. Hep yalnız gelirdi. Evet, hatta hayret ederdik. Gelir teknesine kapanırdı. Aşağıda bir odası vardı, kimseyi sokmazdı oraya."

Bu ilginçti işte. Daha fazla zaman kaybetmemek için, "Hadi gidelim artık" dedim. "Bakalım ne varmış orada?"

Sıkış tepiş doluştuğumuz barakadan temiz havaya çıktık.

Mangalın üzerindeki istavritler yanmaya yüz tutmuştu.

"Yanıyor lan" diye bir kez daha azarladı arkadaşını. "Lan topla şunları çabuk."

Zavallı Piyade, mangalın üzerindeki ızgarayı kaldırırken biz de insan eliyle yapılmış küçük koyun ucuna yürüdük. Tatlı bir esinti çıkmıştı, hâlâ sıcak olan betonu adımlarken anlatmayı sürdürdü Şaban Reis:

"Bu hafta daha sık gelmeye başlamıştı." Hatırlamaya çalıştı. "Evet, her gün buradaydı. Elinde siyah çantasıyla öğleye doğru gelip akşama kadar kaldı."

Ali'nin merakı benden ağır bastı.

"Çantada ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu. "İçindekilerini gördün mü?"

Bir çocuğunki kadar minik ellerini yana açtı.

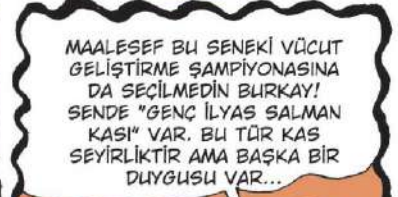
"Yok, nerden göreyim. Allah rahmet eylesin Şinasi Amirim ketum adamdı. Bizle konuşurken de öyle yüz göz olmazdı. Hep bir seviye, hep bir mesafe vardı aramızda." Başıyla tekneyi gösterdi: "Hah işte orada."

Beyaza boyanmıştı, sağ yanına, kırmızı boyayla yazılmış 'Kanun Benim' yazısı alacakaranlıkta bile okunuyordu.

Önce Şaban bindi tekneye, merdivenlerden aşağıya birkaç adım atmıştı ki, "Ha siktir" diye bağırdı. "Hırsız girmiş ya buraya! Vay ibneler talan etmişler ortalığı."

Ali, eliyle sağa çekti yarım porsiyon reisi, ardı ardına inmeye başladık merdivenlerden. İlk gözüme çarpan, aşağıya açılan kapıdaki asma kilidin kırılmış olduğuydu. İçeri girince bizi daha büyük bir sürpriz bekliyordu. Küçük odanın duvarları fotoğraflar, gazete kupürleriyle kaplıydı. Evet, tahmin edileceği gibi Oyuncakçı'nın işlediği cinayetlerle ilgili materyaller. Yerde siyah bir çanta duruyordu, kapağı açılmış içi boşaltılmıştı. Zeynep'le göz göze geldik.

"Oyuncakçı zulayı patlatmış Başkomserim" diye mırıldandı. "İşe yarar ne varsa alıp götürmüş olmalı." ☹

DEVAM EDECEK...

SEVDİĞİM SEYLER: Yatılı Okul

Günün birinde çocuğum olursa tereddüt etmeden göndereceğim yerlerden biridir yatılı okul. Ben yatılı okulda okudum. Okula yazılmadan önce, zaten okul denen müesseseden hoşlanmayan bir çocuk olarak yatılı okula gönderileceğimi öğrendiğim ilk gün okulda fullü yaticaz zannediyordum. Dolayısıyla koşa koşa gittim yatılı okula. Evet, okulda yattığımız doğrudu, fakat gel gör ki normal insanların yatış saatlerinde yatıyormuşuz. Gerisi bildiğin okul. Bu ilk hayal kırıklığından sonra yatakhane ve sınıf binalarının arasındaki mesafeye bakıp "İyi bari, en azından dersler başlamadan beş dakika önce uyanır öyle gelirim okula. Şurası lan sürünsem üç dakika sürer hehe..." diye sevinip küçük bir mutluluk yaşadığımı hatırlıyorum. Gel gör ki, meğersem, adına sabah etüdü dedikleri ultra muhteşem, insanı adeta okul hayatında başarıdan başarıya koşturan, efendim öğrencinin ilgi alanına göre fen bilimlerinde ödülünden ödüle, edebiyatta nobelden nobele atlatacak bir şey varmış. Okul saatinden yaklaşık iki buçuk saat önce uyandırılınca bir gün önce yaşadığım küçük mutluluğumu nereye koyacağımı bilemedim. (Lafın gelişi tabii... Yetkili arkadaşlara verdim, onlar bir yerlere koymuşlardır sanırım.)

Okula yazıldıktan sonra yavaş yavaş yatılı okul hayatına uyum sağlamaya başladım. Sıkıntı yavaşlığın "oldukça yavaş" seviyesinde olmasıydı. Birkaç hafta geçtikten sonra babamlarla her telefon konuşmamızda, içli içli okulu ne kadar sevmediğimi, bizi sabahın köründe kaldırıp zorla ders çalıştırdıklarını, yemeklerde genellikle sebze çıktığını, televizyonu belli saatler arasında izlememize izin verdiklerini, akşam 10'da yatmaya zorladıklarını dolayısıyla beni okuldan almaları gerektiğini söyleyerek ikna etmeye çalışıyordum. Babamlara anlattıklarımın, onların bakış açısına göre çok iyi şeyler olduğunu anlamam epey bir süre aldı. Ondandır taktik değiştirip "Burada herkes sigara içeriyor! Ayı gibi içeriyorlar. Burada biraz daha kalırsam beni de alıştıracaklar. Geçen zorla ağızma yanan sigara soktular..." yalanını devreye soktum. Yalanımı babamların yememesi bir yana üç ay sonra sigara içerken yakalanıp uyarı cezası almam benim için pek iyi olmadı tabii...

Neticede yatılı okul mevzusuna angaje olmam üç-dört ay sürdü. Ondandır tam bir yatakhane piji oldum. Gerçekten mutsuz olduğum ve sevmediğim yatılı okulda derslerim iyi giderken, yatılı okulun hastası olmamla beraber derslerin affedersin g.tüme girmesi aynı tarihlere denk gelir. Ama bu köşeye yatılı okulu yazma sebepim de tam olarak o dönemlerdir. Mesela normal okullarda okuyan hemen herkesin bir okuldan kaçma, okulu kırma hikayesi vardır. O hikayeler genelde sabah evden çıkıp okul yerine bilardo salonuna (vizyona bak!) gitmekle biter. Oysaki bir insanın gerçekten okuldan kaçabilmesi için yatılı okumuş olması gerekir. Peki bu bize ne kazandırır? Bi s.kim kazandırmaz, öylesine bir bilgi.

Lise aşkı denen şeyi de, kanımca yatılı okul okumamış bir insan tam olarak yaşamış sayılmaz. Yaşamaktan kasıt sevdiğin kızla mutlu mesut bir sevgililik değil. Zira içinde "ret" olmayan aşk hikayesi asla tam bir aşk hikayesi olamaz. Eh normal okulda bir kız seni reddederse en fazla teneffüslerde onu görüp acı çekersin. Hadi bir de aynı sınıfta olduğunuzu var sayalım, en kötüsü o. Hafta sonlarını zaten bay geçiyorsun. Yatılı okul aşklarında öyle olmaz. Aşık olduğun kıızı 7/24 başka bir hırboyla görmek aşk acılarının en yücüsü, en yüksek mertebesidir. Bir de o hırbo sizi kızın önünde döverse kombo yapmış olursunuz ki ben yaptım, siz yapmayın. Yatılı okulda okuyup bu yazıyı okuyan kardeşlerimiz varsa onlara tavsiyem o kızlar sizin yerinize o hırbolarla aşk yaşıyorsa onlarla iyi geçinin "Ehehe abi ne adamsın yaa, alemsin valla haa..." falan deyin, gider gitmez arkasından küfür edin. (Ama içinizden edin. Kulakları falan da iyi duyuyo çünkü bu hırboların...) P

FEYZİ ÖZŞAHİN

HALBUKİSİ ORTAM BU HAYBECİ YALANI GEYSU'NUN GÖZÜNE GİREBİLMEK İÇİN SÖYLENİŞTİR. SANMIŞTIR Kİ GEYSU; "NE ANLAYIŞLI, ÖNGÖRÜLÜ ÇOCUK, HELAL" DİYECEK... OYSA BİLİNGALTINDA GEYSU'YA OLAN İLGİSİNİ BELLİ ETMEMEK, O ÇAKALLARIN ZEHİRLİ İMALARINDAN SAKINMAK VARDIR... TEE KÜÇÜKTEN BERİ HUYU BÖYLEDİR BU DÂLYARAGIN...

KOPİLKENE MİSAFİRLİĞE GİTTİKLERİ EVİN KÜÇÜK KIZIYLA EVCİLİK OYNARKENE...

BEN BABA FELAN OLMA. Bİ KERE BEN SENDEN İKİ AY BÜYÜĞÜM, AABI DESENE BANA SEN... GÖK AYIP...

KIZIN ANASI NA DA DUYURU YO Kİ; NE EFENDİ, ÖLGÜLÜ ÇOCUK "DESİN DİYE KODUM MÜN KOPİLİ...

DAHA O YAŞTA BAŞLAMIS DUYGULARINI MASKELEMİYE...

ERGENLİK DÖNEMLERİNDE BU DÂLYARAKLIK TÜM ŞİDDETİYLE DEVAM EDER. GÖZLERİ YİNE BACAKLARDAN SAKINARAK: 78'LYDİN Dİ Mİ... BENDEN Bİ YAŞ BÜYÜKSÜN; ABLA DİYİM SANA...

VEE ARKADAŞIN MANİTASINA "AMAN, SEN BENİM BACIMSIN. KAT'A SENDE GÖZÜM YOK" BABINDA HAYBECİ HITAPLAR, ÇA-BALAR...

YİNGE NASSIN YİNGE AY DEME YENGE DİYE. GÖK AÇAYIP GELİYÖ YAA...

ARKA-DASIN DA GÖNLÜNE SU SERPİYÖ HESAPTA.

FARKETMEZ; NASI İSTERSEN...

HELEKİNE ARKADAŞ VE MANİTASIYLA BERABER TAKILMAK NE EZA, NE CEFADIR. BU MODELLERE... BİR YANDAN BU İLİŞİYE DUYDUĞU HASETİ GİZLEMİYE GÂLİSİCAN, BERİ YANDAN DA YİNGE KIZI DÂLYARAKÇA KARAKTER ATARAK FELAN ETKİLEMİYE GÂLİSİCAN...

YAPMAYIN SUNDU SAP ARKADAŞ YANINDA ZALİMLAR, YAPMAYIN!

BAK; MİSAL BU ÇAKAL YERİNMEMİŞ, GİTMİŞ EN YAKIN DOSTUNUN MANİTAYI ARAKLAMIS... GİZLEMİŞ AMELİNİ...

BU BAŞTAN BOYUN EGİMİŞ MAĞLUBİYETE... KAĞIR GÖZLERİ ÖPÜŞENLERDEN BAKACAK, ODAKLANACAK YER ARA... SKLEMEZ GİBİ TAKILAN, İĞİ KOR GİBİ YANAN BÜNYE.

SAH, KIZI LARKA-DASINI DA BUNA BAĞLASA!

DAHA SOORA OKUL YILLARI:

YANINDA OTURAN KIZ BACAĞINA YAZDIĞI KOPYAYA AĞIP BAKARKENE BİZİM DENYONUN O SÜT BALDIRLARA DÖNÜP DE BAKAMAMASI, KIZ HIÇ UTANMAYIP DA BUNUN KIZARMASI.

BİLİNGALTINA DOWNLOAD ETTİ GÖRÜNTÜYÜ Bİ KERE...

SOORA PİG VEDAT'IN GELİP DE GÖZLERİNİ BACAKLARINDAN SAKINDIĞI KIZIN KÂSEYİ AYAN BEYAN AYUĞLAMASINA ŞAHİT OLUP DA DAHA HÂLÂ HAYATIN GERÇEKLERİNİN BAMBASKA OLDUĞUNA UYANAMAMASI.

NAAPİYON YAA SAPIK... HİH Hİİ, AYI...

GÜNÜKİ VEDAT'IN BABASI BALKONDA RAKI İÇEN, BOYUNUNA İNCE ALTIN ZİNCİR TAKAN, ŞARKÖY'DE YAZLIĞI OLAN ADAMDIR VE VEDAT DA GECELERİ ARABANIN ANAHTARLARINI ASIRIP ARABAYI AYNI PATİLER GEKEN, SONRA ARABAYI AYNI İCOORDİNATLARA BIRAKAN EVLATTIR...

BİNBİR HAYBECİ YALAN VE ATRAKSİYONLA BAŞTIRILAN VE İNKAR EDİLEN HİSLER BİLİNGALTINDA İRİNEŞİR... ABLA, KANKA, BACI, YENGE DEDİKLERİ, O İRİNSEL BİLİNGALTINDA, SUĞLULUKLAR YARATAN EDİMİN BAŞROL OYUNCUSU OLURERİLER.

YASAK İLİŞKİ YASAMAK KADAR HEYECANLI VE SEHVELİ.

EDİM SUĞLULUK, SUĞLULUK DA YALANLARI DOĞURMİYÖR. SONRASİ YITIP GİDEN ÖBŞAYGI...

REDDEDİLME VE BOZUM OLMAYI GÖZE ALAMAYAN, HİSLERİNİ BAŞTIRAN BÜNYENİN YAŞADIĞI BU AZABA DEĞER Mİ HIÇ... GEYSU'DAN FIRÇAYI YİYEN BÜNYE TAM BİR DÂLYARAK POZİSYONUNDA DEVAM ETMEKTEDİR GÜNE. AŞANSTA AKŞAM OLMUŞ, KORAY ŞARABI AĞMIŞTIR.

ORTAM! DAVET Mİ BEKLİYON OLUM, GELSENE... HADI YAN BASIŞIMIN ŞEREFİNE HADİ!...

FARE DAĞA KÜSMÜŞ DAĞIN HABERİ OLMAMIŞ...

AHA, LAF MI KOTUYO YİNE KODUM...

ELVEDA ÖZGÜRLÜK HEH HEH...

ELBİSE BİLEMM ALDIM SENİN NİKAHA... GÖSTERİM Mİ, GÖK CİCİ...

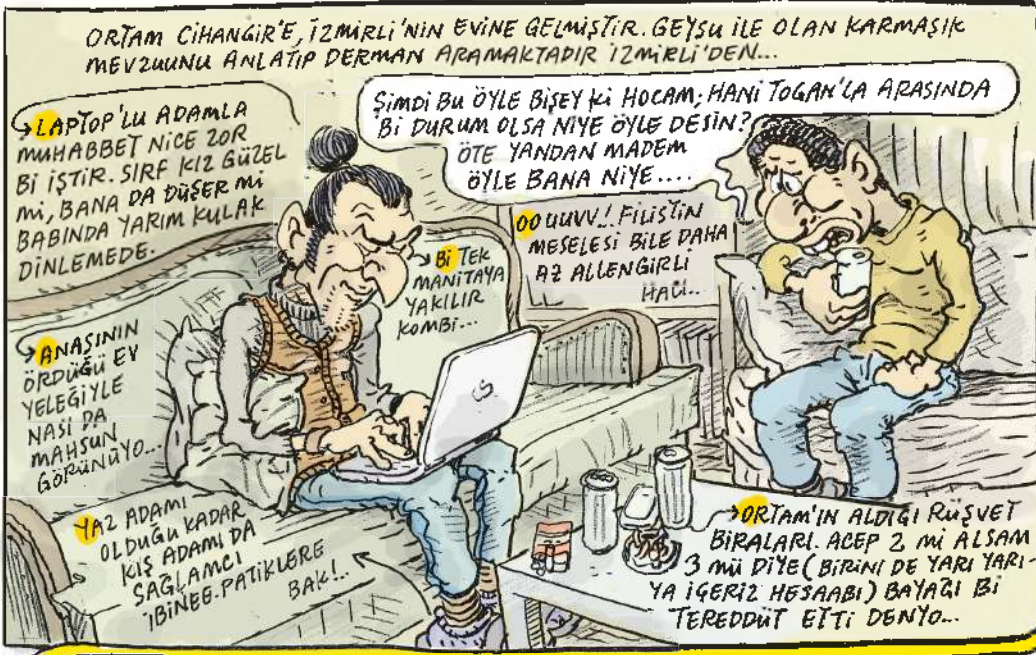
SİMDİ NİKAH HAFTAYA CUMA Dİ Mİ AABI...

NAY-LON BAR-DAK.

SİTEMLİ, KÜSKÜN, ÖZEL GAĞRI BEKLEYEN BÜNYE... GEYSU DA HIÇ TİNMİYÖ...

ELEMAN GİRDİĞİ BU HAYBECİ YALANDAN DOLAYI KENDİNE SÖVE SÖVE CİHANGİR'E İZMİRLİ'NİN EVİNE YÖNLENİR.

İZMİRLİ'DEN AKIL ALACAK HERHAL...

NİHAyet AJANSTAN ORTAM'IN HESABINA PARA YATMIŞTIR; TAM 15 BİN LİRA... DERHAL GİDİP DİZEL, GAMPER FELAN KENDİNE ÜSTBAŞ YAPMIŞ, ATANSA GELMİŞTİR. TIKIT KARTINI DA ALMASIYLA DADINDAN YINMEZ Bİ MORALLE GEYSU'YA AKŞAMKI METH-ROCK KONSERİNE DAVET MAILİ ATARKENE DİREKTÖR ŞAHİN GELİR...

VAY, GÜNAYDINLAR, ERKENCİYİZ HA...

PANİKLE MAILİ KAPATMAYA, İNTERNETTEN KAGMAYA GALİSİYÖ AMA KAL GELİYÖ BİLGİSAYARA.

MAAŞIM YATMIŞ, TIKITI DA ALMIŞIM, AKŞAM ASMALI'DA ARKAASLARIN GRUPOU METH-ROCK KONSERİ VERİYÖ, GİDELİM Mİ?? ORTAM.

ORTAM'IN PANİĞİNE UYANAN ŞAHİN DE SUGÜSTÜ BASMA HESABI ANINDA EKŞAN BAŞINA GELİR... ARSIZCA EKŞANİ KESEREK;

NAABER, İNCE İŞLER Mİ? HESABINA BAKTIN MI?

EYET HOCAM YAA, GÖK SAĞOL, İLAĞ GİBİ GELDİ VALLAA...

SON ANDA NİHAyet ÇIKTI MAILDEN...

YAKINDA FETİH FINANS'IN TÜM SEKTÖR DERGİLERİNİ SANA VERİCEM, İYİCENE ÖĞREN PROGRAMI HA... YAPABİLİCEN Dİ Mİ? YÜZÜMÜ KARA ÇIKARMA...

AYİBE-DİYON HOCAM... KRALINI YAPARIM...

ŞÖYLE GEYSU GELMEDEN SON Bİ AYINADA KENDİNİ SÜZMEK İSTER BÜNYE AMA NERDEE?

PROFESYONEL LAVABODAMI ALI OSMAN YİNE HINKIRMA, YÜZ YIKAMA ALMIŞ SAZI ELİNE... HACI BABASINDAN MI KAPMIŞTIR BU BİTMEK BİLMEL YÜZ YIKAMA, GENİZ TEMİZLEME RİTÜEL- LERİNİ BİLMEM, TAM Bİ TAŞRA EDİMİ.

BERLEKİ SKTİP GİTSİN. SALLA SALLA Bİ HAL OLDU.

TAZE DE BIRAKMIŞ SİĞİRİ; AĞIR RAYİHA HER SÖLÜKTE.

HAYIR SİĞİRİN Şİ- RİLTİSİ DA KESİLDİ, DAHA NE KADAR??

GEYSU GELMİŞTİR. ACEBA BAKTI MI MAILİNE?.. İNİNİNİNİN! AHA, VALLAHADA ATMIŞ CEVAP...

SANKİ YARADANIN KOPMASINDADIR; RABBİM BU SİHİR BOZULMASIN...

"TEBRİKLER, ÇOK SEVİNDİM. METH-ROCK'A HIÇ HAYIR DİYEMEM... GELİYORUM :))

"O HALDE İŞ ÇIKIŞINDA BEŞİKTAŞ VAPUR İSKELESİNDE BULUNSANZI :))

İLK DEFA TATTIĞI BİR HİSTİR BU. YENİ FAĞA- SITYLA, HAĞIF SİMARMIŞ VE COŞMUŞ BİR EDA İLE HENÜZ GELMİŞ KORAY'I KARŞILAR.

VAY KARDESİME, BAK!.. NAABER MORUK...

NOOLDU LAN, KOK MU ÇEKTİN NE ETTİN?

GEL SANA KAAVE İS- MARLIYIM. TIKIT ALDIM DOLU...

VAAAY, FAĞA DA YAPMIŞIZ HA?..

NE YATMIŞ ŞİMDİ SANA?..

AA, NE RAHAT SORUYO, SEN NE MAAŞ ALDIĞINI SÖYLÜYÖN MU?..

EAA... 15 KAAT... KİM- SETE SÖY- LEME AMA.

HADI SORSANA SEN DE ONUN MAAŞI.

İYİİİ MORUK. DÜŞÜN KİM- BİLİR KENDİ NE KADAR İÇ ETTİ. DERHAL SİGORTANI BAŞLATIR, SİKİŞTİR O İBNEYİ. PARAYA DA HIÇ EL LEME BİRİKTİR.

ÇOK MU DÜŞÜNÜYÖN ORTAM'İ... PEKİ O YÜT- KUNMA NEYDİ?..

KADIKÖY'DEN KARAKÖY, ORADAN DA HUDDOP TUNEL'DEN TUNEL...

ALEMERE ALEMCI SERVİSİ GİBİ. 1 DAKİKALIK YOLA BİLE TERS OTURUŞ KENARJİLERİ.

ALTA İZNIK HESABI GİNE...

ÜSTTE TOKİ İŞİ FAYANSLAR VE YAPAN PANOLAR. TEPEDEKİ SERAMİK EKŞAN İLE TEKNOLOJİK VE PLAZMA EKŞAN İLE "YARADILIS SERGİSİ" SEN'ATIN İDEALAK SENEZİ RESTORASYON. NE DE GALERİ OLMUŞTUR BU MEKAN.

BEYAZ İŞİ O...

NİCE GİLGİN ALEME KATILMIŞ BİLİRKİŞİ EDASİ...

KIZA ÖLÜM HIÇ YA- KİSMADI GERKEKTENDE ASTIMI VARMİŞ...

AY BIRAKIN AABI NER- DEN BİTÖ - SUNUZZ?.. AYIP YAA...

YAA, SİHRİ KAYBETME DENYO, İNSAN OL...

KORAY'A MEBLAĞ SÖYLEYİĞİNE BİN PİŞMANDIR GEYSEK AĞIZ. AKŞAM İŞ ÇIKIŞI KADIKÖY "BEŞİKTAŞ İSKELESİ" ÖNÜ...

Bİ GÜN DE SURDA OTU- RAYIM DİYE NİYE HIÇ DE- MEZ BÜNYE?..

AY ORTAM SEN DE Bİ HOŞSUN; NEDİR AABI BU AJAN FİLMLEİ GİBİ ŞİFREİ BULUŞMALAR?.. NEDİR YANI ALTI ÜSTÜ Bİ KONSERE GİDİ- CEEZ... KARA- KÖY'DEN GİDELİM MADEM

ŞİMDİ O ÇAKALLAR DA SAĞRA OLUR DİYE. HEM KORAY'A DA SÖYLEDİM BELKİ GELİR.

NE KADAR İNŞİYA TİHİN VAR?.. ROTASINDAN MI DÖNDÜRECEK, FREN Mİ KÖTÜRÜCÜ, PATİ Mİ ATTIRICAN, NE EDİCEN?..

SALLANAN HALATIMSI...

İETT

BEŞİKTAŞ

CAFE BİRA

BEŞİKTAŞ

TUNEL'DEN Bİ GİREYİZ, SOORA UFAK UFAK ASMALI'YA...

serkan altunigne

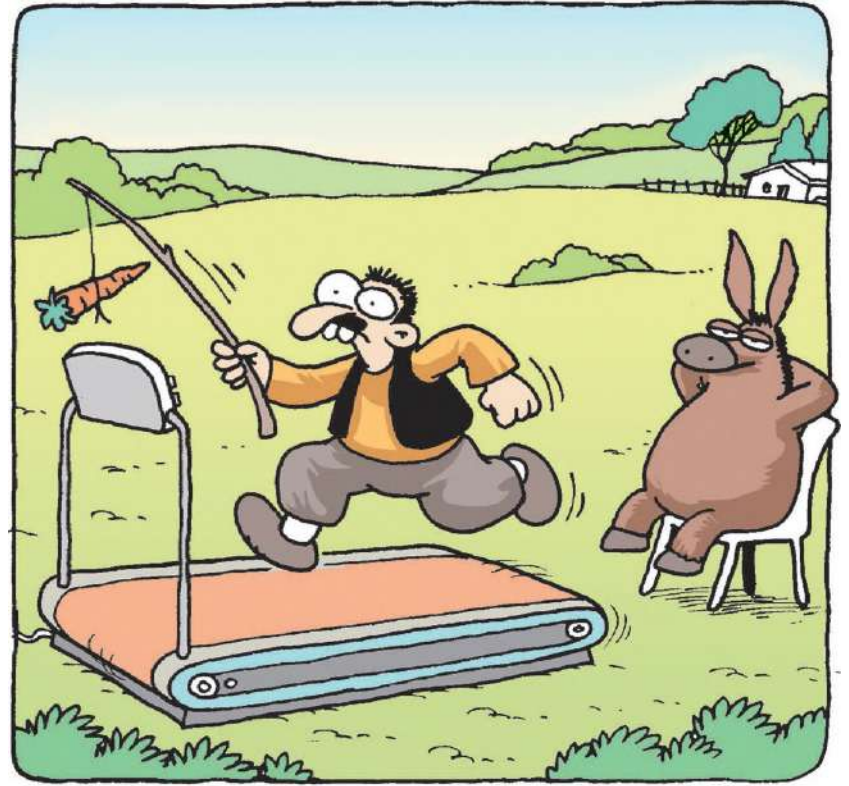
ORTA DÜNYA

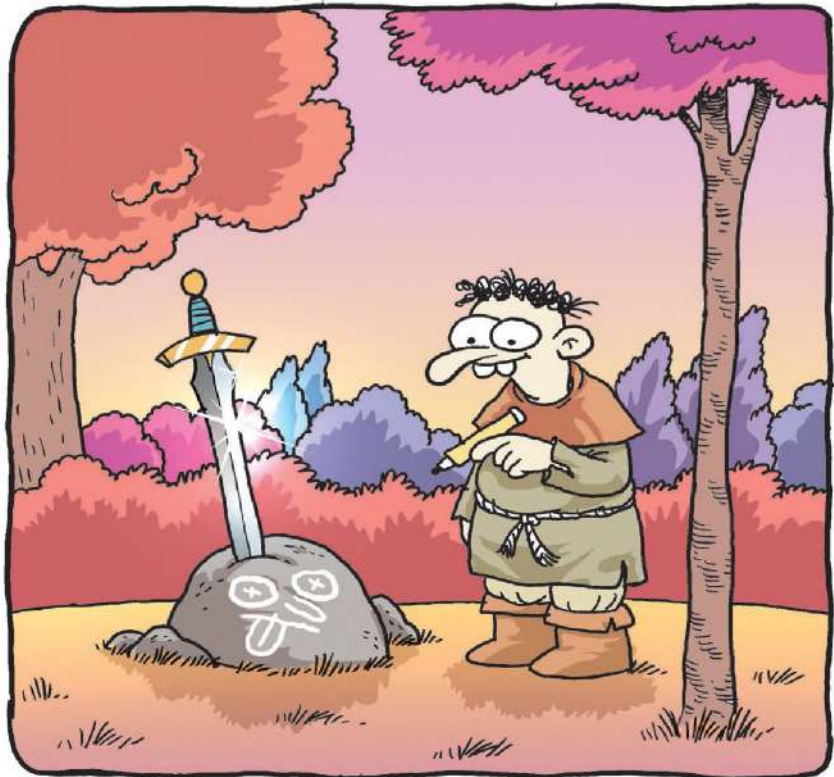
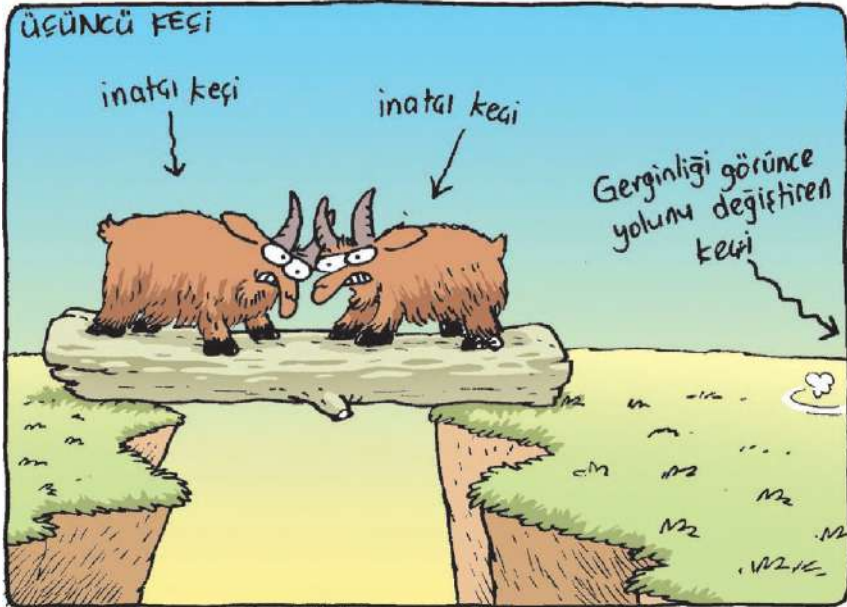
Emirhan Perker - Emir Sağlam
Güven Bilge - İlker Altungök - Mert Dolapçioğlu

SELÇUKERDEM

PENGUEN
özel 19

KOMİKÜRO MEDYA LTD. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: ERDİL YAŞAROĞLU YAYIN KURULU: SELÇUK ERDEM, ERDİL YAŞAROĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: FARUK KAYA GENEL MÜDÜR: SELÇUK ERDEM HALKLA İLİŞKİLERİ: UFUK YOL
ADRES: FULYA MAH. BÜYÜKDERE CAD. QUASAR KAPI NO: 76 KAT: 13 DAİRE: 1302 ŞİŞLİ / İSTANBUL TEL: (0212) 293 32 77

Penguen'de yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayıncı ve çizimci yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sosyal ortamda kullanılamaz.

CEM GÜVENTÜRK

HER ŞEYİN İYİ
GİTTİĞİ Bİ
DÖNEMDEYİM

ŞİMDİ HAYATIMIN GERİ KALAN
KISMINI, BU ARA NEYİ DOĞRU
YAPTIĞIMI ANLAMAYA
ÇALIŞMAKLA GEÇİRİCEM

EKLEME TALEBİMİ
KABUL ETMEMİŞSİN

DOĞADAKİ DİĞER TÜM
CANLILARLA UYUM İÇİNDE
YAŞAMAYI BİLİYOSUN AMA!!!

HİŞŞŞ... DİNLEN CANIM
SEN, BUNLARI DÜŞÜNME

KİTAP KAFE AÇMA GENİNİ ALDIRMA
AMELİYATINI SİĞORTANIN KARŞILAMAMIŞ
OLMASI HİÇ ÖNEMLİ DEĞİL, ZATEN O KADAR
PARAYI KAFE İÇİN HARCAYIP BATIRACAKTİK
AYNI ŞEY.

- ÇOK MUTLUYUM'U BİR
EFEKT YAPTINIZ.
- SÜREKLİ GEZİP EĞLENİYORUM
SADECE BİR FİLTREYDİ.
- HEPİMİZİ SANAL BİREYLERE
DÖNÜŞTÜRDÜĞÜZ.
- SİRADAN HAYATLARIMIZI ÇOK
FARKLIYMIŞ GİBİ GÖSTEREREK
BİZİ YALNIZLAŞTIRDINIZ.
- VE BU ADAMIN "MÜTHİŞ
PAZAR KAHVALTISI :))" FOTOĞRAFINDAKİ
ZEYTİNLERİ MOZAIKLEDİNİZ.

